

den lovgivende Magt skulde faae Indflydelse paa saadanne Spørgsmaal's Afgjørelse. Det er, efter min Mening, at gaae temmelig vidt, hvis man vilde indrømme Regjeringen en saadan Ret, der ikke staaer i god Harmoni med hele vort constitutionelle Liv.

Kirck: Den foregaaende ærede Taler har allerede berørt et Punkt, som jeg havde ønsket at omtale, og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derved. Det, som jeg ved denne Lov især finder meget stødende for de fleste større Kjøbstæder, er, at man ved den vil paalægge dem større Indskrænkninger, end der tidligere har været, uden at give dem Andeel i den Ret, som Kjøbenhavn har faaet, til at opføre Bygninger til en større Høide end Gaden's Brede. Der kan i Kjøbstæderne findes Eiendomme, der ligge paa saadanne Steder, hvor det er af større Vigtighed for Eieren at benytte Tilladelsen til at bygge høiere, end paa andre Steder, og naar det saa bestemt udtales i en Lov, som det er udtalt i Frdg. af 6te April 1832, og som det nu her gjentages, at ingen Kjøbstadbygning maa opføres høiere end Gaden er bred, saa forekommer det mig, at Kjøbenhavn har en betydelig Forret for de andre Kjøbstæder, og saadanne Forrettigheder synes mig ikke for Tiden bør existere. Man vil i en anden Paragraph finde, at Loven bebynder Bygningscommissionerne til at anordne, hvorledes Indkjørslerne til de forskjellige Bygninger skulle være, ligesom de ved de gamle Bygninger, der allerede bestaae, kunne anordne imod Approbation, at Indkjørselen skal forandres. Det er altsaa analogt med hvad der er anordnet for Kjøbenhavn, at der skal være fri Indkjørsel for Sprøiterne, saaledes at Brandfolkene i paakommende Idebrandstilfælde kunne faae uhindret Adgang til Eiendommen. Dette lægger jeg nu i og for sig mindre Vægt paa for de mindre Kjøbstæders Vedkommende, end her i Kjøbenhavn, og hvad Kjøbenhavn angaaer skal jeg tillade mig at spørge, om der her findes mange Steder, hvor man kan sige, at der er en ordentlig Indkjørsel, eller om man ikke maa gaae igjennem Gadedøre, der ere halvanden til to Alen brede, med Slangerne op i en Høide af fire Etager, hvor der boer en

20—30 Familier, for at kunne anbringe Slukningsapparaterne. Det er altsaa en dobbelt Uretfærdighed mod Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, at paalægge dem en større Forpligtelse, at binde dem strengere i Henseende til Formaliteter ved Bygningsloven, end det tidligere har været Tilfældet, og at gjøre de samme Fordringer, som bestaae for Kjøbenhavn, og jeg gad vidst, om nogen bygningsskyndig Mand vilde træde op og sige, at her i Kjøbenhavn er der en uhindret Adgang for Sprøiterne; jeg gad vidst, om nogen bygningsskyndig Mand vilde sige, om det ikke snarere er Tilfældet i en mere udstrakt Grad i enhver Kjøbstad. Hvad der nu agtes anordnet for Kjøbstæderne i Almindelighed, staaer altsaa i den Grad i Modsætning endog til hvad der nu bestaaer i Kjøbenhavn, at jeg ikke noksom kan undre mig over, at Sligt er indflydt i Loven, og jeg troer heller ikke, at Landstinget eller Rigsdagen i det Hele kan gaae ind derpaa. Der skal være Billighed i Alt, der skal være en Retfærdighed, der skinner igjennem, saa at man kan sige, at de mindre Kjøbstæder ikke blive forurettede eller indskrænkede i deres Bestræbelser for at komme frem i Sammenligning med den større, men det staaer for mig bestandigt saaledes, at Kjøbenhavn skal være Glands-punktet for Alt. Det er Noget, der skriver sig fra gamle Tider, da man havde Leilighed til at gjøre Sligt til Fordeel for Hovedstaden, men Tidspunktet er der ikke nu til, at de andre Byer derfor skulde lide. Hvad jeg med Hensyn til § 4 havde at sige, har, som jeg tidligere bemærkede, den ærede Landstingsmand, der sidder foran mig (Nyholm), allerede omtalt, og jeg skal derfor forbigaae det.

Lehmann: Det ærede Medlem maa aabenbart have været fraværende, da vi forrige Aar forhandlede om Bygningsloven for Kjøbenhavn, dersom han ikke blot forundrer sig, men endogsaa er i det Tilfælde, at han ikke noksom kan forundre sig over, at der findes en Ullighed Sted til Præjudice for de mindre Byer. Ganste vist er der en meget stor Ullighed imellem Bygningsloven for Kjøbenhavn og den for Kjøbstæderne gjældende Bygningslov af 1832 plus det Tillæg, vi nu staae i